

Majnek Antal püspök felhívása a Munkácsi Egyházmegye híveihez

2014. március 23. vasárnap 15:52

„A béke, amiért hónapok óta oly buzgón imádkozunk, először bennünk kell, hogy megszülessen” – írja híveinek Majnek Antal püspök. Leveléről a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye tájékoztatót.

„Miért ölték meg Jézust?!” – visszhangzik a fejemben annak a zsidó kisfiúnak a kérdése, aki valamikor 30 éve betévedt egy katolikus templomba, s fiatal, jó szülei nem tudtak válaszolni neki. Hozzám futott, megfogta a kezem, odahúzott a nagy kereszthez és éntőlem is megkérdezte – miért? Valami rosszat tett? Nem – válaszoltam –, mindenkinek csak jót tett. De akkor nem értem – folytatta fájdalommal a faggatózást –, miért?

Bizony, minden gyermeki lélek szenved Káin és Ábel esete óta: honnan a harag, a gyűlölet, a veszekedés, miért a testvérháború? A gyermek jókra és rosszakra osztja az embereket: aki elveszi a játékát, az rossz, s rögtön a megbüntetését kéri a szüleitől, vagy ő maga rögtön megbünteti. Mióta megszűnt a „miénk”, és helyette jött az „enyém-tiéd”, mindenfelé elkezdődött a harc: visszaszerezni a jussomat. Érdekes, hogy mindenki úgy kezdte, hogy visszaütött... s így aztán mindkét oldalon nő a bosszú érzése a sok elszenvedett sérelem és igazságtalanság miatt.

Ha nincs kiengesztelődés, ha nem békültek ki igazán a szembenálló felek, egyszer csak kirobban az elfojtott harag és keserűség, s újra felángol a háborúskodás.

Nem lesz ennek soha vége?! Ki állítja meg ezt a vég nélküli harcot? Mikor lesz már vége?

Hiszen ennek nem lehet igazi győztese.

Mindkét fél veszít: türelmet, békét, boldogságot, egészséget, és sajnos elveszítheti a legnagyobb kincsét is: a hitét, szeretetét és Istenét.

Gyakran előfordul, hogy két fél siralmas verekedésén titokban a harmadik nevet – talán hasznót is húz, pl. ha fegyvereket ad el nekik...

Az egész világot teremtő Atyaisten nem hagyta el az embereket, akik elfordultak tőle. A sok próféta után – akik mindig megtérésre szólították fel a bűnösöket – elküldte Fiát a földre, hogy kibékítse egymással az embereket és kiengesztelje őket Istennel:

„Mert erre vagytok hivatva, hiszen Krisztus is szenvedett értünk, példát adva nektek, hogy kövessétek nyomdokait.” „Bűnt nem követett el, hamisság nem volt ajkán.” Amikor szidalmazták, nem viszonozta a szidalmat; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta magát az igazságos bíróra. Vétkeinket a saját testében fölvitte a (kereszt)-fára, hogy meghaljunk a bűnöknek, s az

igazságnak éljünk. Sebei szereztek számotokra gyógyulást.” (1 Pét 2,21-24)

Nekünk is csak így van esélyünk a békére: ha Jézus gondolkodását, lelkületét, cselekedeteit valósítjuk meg életünkben. Csak úgy győzhetjük le a gyűlölet tovaerjedését, ha magunkban megállítjuk azt, s helyette emlékezetünkbe idézzük Jézus tanítását az ellenségszeretetről. A béke, amiért hónapok óta oly buzgón imádkozunk, először bennünk kell, hogy megszülessen. Akkor tud elterjedni az egész társadalomban – lehet, hogy nem ma, nem mostanában, de a jövőben. Mert az emberi szívben őrizgetett gyűlölet vezet a háborúhoz, s ezt a világ összes békeszerződése sem tudja megakadályozni, legfeljebb ideig-óráig féken tartani.

Bármilyen gondunk, akár jogos panaszunk van egy ország vezetőjével, egy politikussal vagy bárkivel szemben, soha ne hagyjuk, hogy rajta keresztül egy ország népe ellen vagy egy másik nemzetiség ellen uszítsanak bennünket. Akik szembe akarják állítani egymással az egymás mellett élő, különböző nemzetiségű embereket, azok a gonosz lélek szolgái, aki mindig széthúzást, és végül háborúságot, halált akar hozni az emberiség nagy családjába. Aki – ahogy mostanában többször hallhatunk – halált kiált az ellenségre, az vagy nem ismeri az Evangéliumot, vagy ha igen, akkor nem hallgat az Evangélium Jézusára, aki világosan ezt mondja: „Szeressétek ellenségeiteket! Tegyetek jót azokkal, akik

gyűlölnek titeket. Áldjátok azokat, akik átkoznak benneteket, és imádkozzatok azokért, akik gyaláznak titeket” (Lk 6,27-28). „A rosszat jóval győzzétek le!” (Róm 12,21). Ha mi az Ő hűséges hívei akarunk maradni, akkor nekünk sem lehet más véleményünk.

Tegyük meg tehát mindazt, amit megtehetünk a béke érdekében. Imádkozzunk politikusainkért, hogy Isten szavára hallgatva bölcs döntéseket hozzanak, és bízzuk magunkat Istenünkre, aki soha nem hagy minkre bennünket.

Majnek Antal püspök

Munkács, 2014. március 19.

Magyar Kurír